

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814205062
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814205062.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Ján Vajda, nar. X.XX.XXXX, bytom L., E. č. XXX/X, proti odporkyni: Mgr. P. B., nar. X.X.XXXX, bytom Y., G. Z. č. XXX, zastúpená advokátkou JUDr. Veronikou Leppovou, so sídlom P., C. č. XX/XX, o zaplatenie 602,78 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/29/2015-72 zo dňa 7. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/29/2015-72 zo dňa 7. októbra 2015 v časti výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti návrh zamietol, a vo výroku o trovách prvostupňového konania, potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 35,04 Eur na účet právnej zástupkyne odporkyne JUDr. Veroniky Leppovej, advokátky, so sídlom C. XX/XX, P., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi podľa príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. istinu 346,90 Eur spolu s 8,15% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1.8.2014 do zaplatenia, v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ poskytol odporkyni právnu pomoc v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/9/2008. Za poskytnutie právnej pomoci si navrhovateľ uplatnil odmenu a hotové výdavky v sume 1.102,78 Eur, pričom vyúčtovanie uskutočnil listom zo dňa 19.8.2011. Odporkyni bolo vyúčtovanie odmeny a hotových výdavkov doručené najneskôr dňa 31.7.2014, čoho dôkazom je tvrdenie odporkyne, a to na nadväzujúce čiastočné plnenie v sume 500,- Eur, po ktorom navrhovateľ vzal žalobu čiastočne späť. Skoršie doručenie vyúčtovania trov konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 21S/9/2008 preukázané nebolo. V odôvodnení okresný súd špecifikoval jednotlivé položky, za ktoré patrí navrhovateľovi odmena a náhrady, a dospel k záveru, že trovy, ktoré mala zaplatiť odporkyňa, predstavujú sumu 913,29 Eur. Odporkyňa po podaní žaloby uhradila sumu 500,- Eur, zostávajúcu časť v sume 413,29 Eur neuhradila. Z uvedenej sumy okresný súd odpočítal zálohu poskytnutú odporkyňou vo výške 66,39 Eur, čo potvrdili obe strany sporu. Súd prvého stupňa vyjadril presvedčenie, že nešlo o zálohu zloženú na náhradu hotových výdavkov v inej právnej veci, ale na právny rozbor stavu po vydaní rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o skončení štátnozamestnaneckého pomeru s odporkyňou. Prvý kontakt navrhovateľa s odporkyňou bol dňa 23.1.2008, kedy došlo k zloženiu zálohy a v krátkom časovom slede k podpisu

plnej moci dňa 30.1.2008 a podaniu žaloby faxom dňa 4.2.2008. V konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľ zastupoval odporkyňa v inom spore, a preto bolo náležité odpočítať zloženú zálohu od sumy vzniknutých trov právneho zastúpenia. Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania okresný súd ustálil, že odporkyňa sa mohla dostať do omeškania najskôr dňa 1.8.2014, keďže účastníčka potvrdila prijatie výzvy na plnenie koncom júla 2014 a reálne čiastočne plnila v auguste 2014. Skoršie doručenie výzvy na plnenie preukázané nebolo, preto sa odporkyňa nemohla dostať do omeškania s plnením záväzku skôr. Pokiaľ ide o zvyšnú časť návrhu, túto okresný súd zamietol dôvodiac, že úkony uplatnené navrhovateľom boli buď neúčelné alebo ich realizáciu účastník nepreukázal. Ak odporkyňa v konaní vzniesla námietku premlčania, táto nebola dôvodná, keďže od skončenia konania, v súvislosti s ktorým vznikli navrhovateľovi trovy konania, do podania žaloby v aktuálnej veci neuplynula lehota troch rokov. K uznaniu práva okresný súd uviedol, že listina obsahujúca daný úkon odporkyne bola predložená len vo fotokópii a odporkyňa ju namietala. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal okresný súd z predpokladu, že úspech navrhovateľa bol približne na úrovni úspechu odporkyne.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že okresný súd pri výpočte sumy, ktorá mu patrila, bezdôvodne odpočítal sumu 66,38 Eur, ktorú zaplatila odporkyňa dňa 23.1.2008 pred udelením plnomocenstva zo dňa 30.1.2008 za zastupovanie v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/9/2008. Úhrada sumy sa preto netýkala predmetu tohto konania. Súd prvého stupňa tiež nesprávne ustálil moment omeškania odporkyne. V konaní totiž predložil list zo dňa 8.7.2011, ktorým odporkyňa vyúčtoval náklady právneho zastúpenia a uložil jej, aby tieto zaplatila do 20.7.2011. Dňa 21.7.2011 sa teda dostala do omeškania a bola povinná platiť aj úroky z omeškania z dlžnej sumy. Odporkyňa nepoprela, že jej navrhovateľ doručil rozsudok vydaný vo veci 21S/9/2008, s ktorým bolo doručované aj vyúčtovanie, z čoho vyplýva, že uvedenú skutočnosť treba považovať za preukázanú. Odvolateľ tiež nesúhlasil s rozhodnutím o náhrade trov konania, keďže jeho úspech vo veci predstavoval 76,79% (priznaná suma 346,90 Eur a odporkyňou dobrovoľne zaplatených 500,- Eur), od ktorého mal byť odpočítaný úspech odporkyne v rozsahu 23,21% a čistý úspech navrhovateľa tak dosiahol 53,58%, ktorý pomer bol rozhodujúci pre priznanie náhrady trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, pričom zopakovala argumentáciu formulovanú v napadnutom rozhodnutí.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutej časti ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Vzhľadom na obsah podaného odvolania považoval krajský súd za potrebné vysporiadať sa argumentáciou navrhovateľa formulovanou v podanom opravnom prostriedku, dôsledne pritom vychádzajúc zo zásady viazanosti odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania.

Účelom zastúpenia je umožniť, aby z rôznych dôvodov robil právne úkony za zastúpeného jeho zástupcu. Právny vzťah zastúpenia vzniká na základe dohody o zastúpení. Dohoda o zastúpení je dvojstranný právny úkon medzi zástupcom a zastúpeným, ktorým sa zakladá právny vzťah zastúpenia a spravidla určuje aj obsah tohto právneho vzťahu. Plnomocenstvo je jednostranný úkon zastúpeného, ktorý preukazuje existenciu právneho vzťahu zastúpenia, oprávnenie zástupcu konať za zastúpeného a tiež rozsah zastúpenia.

V posudzovanej veci bol uplatnený nárok vzniknutý v súvislosti s poskytnutím právnych služieb navrhovateľom odporkyňi. Navrhovateľ v konaní nepredložil žiadnu zmluvu o zastúpení, z ktorého dôvodu nemal krajský súd k dispozícii dôkazy o obsahu právneho vzťahu medzi účastníkmi, vrátane splatnosti odmeny za poskytnuté služby. Odporkyňa nijako nespochybnila skutočnosť, že jej právne služby poskytnuté boli, z ktorého dôvodu bolo nevyhnutné predpokladať existenciu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi.

Pokiaľ ide o namietané nepriznanie sumy 66,38 Eur, ktorú považoval okresný súd za platbu v spojitosti so zastupovaním odporkyne v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/9/2008 vo veci neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, s týmto názorom sa odvolací súd stotožnil. Je totiž zrejmé, že uvedenú čiastku zaplatila odporkyňa navrhovateľovi dňa 23.1.2008, ktorá skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná, a to bezprostredne pred podaním žaloby dňa 30.1.2008 na preskúmanie rozhodnutí, obsahom ktorých bolo skončenie štátnozamestnaneckého pomeru úradom práce, sociálnych vecí a rodiny s odporkyňou. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 2.9.2015 potvrdil, že stretnutie s odporkyňou, ktoré predchádzalo podaniu žaloby na súd, sa týkalo práve tvrdenej neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, nie iného právneho vzťahu. Samotný fakt, že suma 66,38 Eur bola zaplatená pred podaním žaloby, neznamená, že nejde o úkon právnej služby súvisiaci práve s právnym zastúpením v konaní 21S/9/2008. „Právny rozbor“, ktorý mal navrhovateľ vypracovať možno podriaďiť pod úkon „príprava a prevzatie právneho zastúpenia“, ktorý úkon bol okresným súdom akceptovaný a patrí zaň účastníkovi odmena. Ak by mala byť suma 66,38 Eur zaplatená v súvislosti s iným vzťahom, musela by byť jeho existencia preukázaná, pričom dôkazné bremeno zaťažovalo navrhovateľa (§ 120 ods. 1 veta prvá O.s.p.), ktorý v tomto smere súdu neponúkol žiadne relevantné tvrdenia a dôkazy. Práve naopak, potvrdil, že s navrhovateľkou pred podaním žaloby na preskúmanie rozhodnutí o skončení štátnozamestnaneckého pomeru konzultoval túto vec a poskytol jej ako advokát právne služby.

K rozhodnutiu o úrokoch z omeškania, konkrétne k určení času, od ktorého mohli byť tieto priznané navrhovateľovi, odvolací súd poukazuje na už vyslovený právny názor, že navrhovateľ nepredložil súdu žiadnu zmluvu o zastúpení, z ktorej by bolo možné spoľahlivo definovať obsah právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi, a to ani v časti splatnosti záväzku. Za takýchto okolností bola odporkyňa povinná plniť prvého dňa potom, čo ju navrhovateľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka). Okresný súd správne ustálil, že navrhovateľ nijako nepreukázal, že výzvu na zaplatenie odmeny za právnej služby skutočne odporkyňi doručil ešte v roku 2011. Uvedené znamenalo, že ani tento odvolací dôvod nebol opodstatnený.

V súvislosti s požadovanou náhradou trov konania a otázkou výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov bolo nevyhnutné zaoberať sa úhradou sumy 500,- Eur odporkyňou až po začatí konania (dňa 22.8.2014). Je zrejmé, že čas plnenia dlhu nebol zo strany navrhovateľa jednoznačne preukázaný. Podľa tvrdení odporkyne, výzva na plnenie jej bola doručená až koncom júla 2014, resp. v auguste 2014, teda približne v čase podania žaloby, resp. krátko po jej podaní navrhovateľom. Pravdivosť tvrdenia odporkyne nebola pochybná, keďže ihneď po realizácii výzvy účastníčka plnila sumu 500,- Eur, a to v čase, keď ešte ani nemohla mať vedomosť o tom, že tu bolo začaté súdne konanie o zaplatenie nákladov právnych služieb. Suma 500,- Eur bola síce zaplatená po začatí konania, avšak na základe výzvy veriteľa (ktorú treba považovať za rozhodujúcu pre stanovenie momentu povinnosti plniť) realizovanej v priebehu sporu, resp. v neistom čase krátko pred jeho iniciovaním. Pokiaľ potom navrhovateľ vzal svoj návrh v časti o zaplatenie 500,- Eur späť, nešlo o úkon zavinený odporkyňou, ktorý by mal byť posúdený podľa 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., a preto nebolo možné uvedenú sumu započítať na účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu v spore. Predmetom konania bolo následne zaplatenie čiastky 602,78 Eur, ktorá mala byť základom pre výpočet úspechu a neúspechu účastníkov v spore. Navrhovateľovi bola okresným súdom priznaná len suma 346,90 Eur s príslušenstvom. Úspech navrhovateľa tak predstavoval 57,55%, úspech odporkyne 42,45%. Čistý úspech navrhovateľa dosiahol len 15,1%, teda rozsah umožňujúci vysloviť záver o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), keď vychádzal z úspechu odporkyne v odvolacom konaní, ktorej príslúcha náhrada trov právneho zastúpenia v sume 35,04 Eur (vyjadrenie k odvolaniu podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v sume 26,46 Eur, režírný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v sume 8,58 Eur). V zmysle § 10 ods. 1 O.s.p. by patrila účastníčke náhrada za jeden úkon právnej služby vo výške 39,84 Eur (vypočítaná zo základnej sadzby tarifnej odmeny 602,78 Eur), krajský súd však nemohol prekročiť rozsah, v ktorom bola náhrada trov právneho zastúpenia uplatnená.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.